CAMPIONATUL NAȚIONAL AL JUNIORILOR

— FOTBAL —

UN EXPERIMENT CARE NECESITĂ RESTRUCTURĂRI DE FOND

Preconizat a fi un experiment, o etapă intermediară, un „stadiu", campionatul republican al juniorilor se pregătește să-și tragă cortina peste cel de-al patrulea ciclu competițional, invitînd la profunde reflecții.

Acest campionat, reprezentînd cea mai amplă întrecere fotbalistică internă după „Cupa României", aliniind la start 192 de echipe împărțite în 16 grupe, s-a născut din ideea impulsionării activității la nivelul juniorilor, din ideea scoaterii acestui important „capitol" fotbalistic din conul de umbră și nepăsare în care fusese lăsat de multe din organele județene.

Încercînd un bilanț, trebuie să conchidem — cu satisfacție — că într-o oarecare măsură obiectivele primordiale urmărite au fost atinse, campionatul de juniori suscitînd mult mai mult interes în actuala formă organizatorică decît atunci cînd se afla la îndemîna comisiilor județene, reușind acum să afirme echipe și jucători, demonstrînd că fotbalul românesc posedă mari resurse (încă neexploatate pe deplin...) în acest sector.

În continuarea unui mai vechi articol, găzduit de această pagină, să procedăm acum la un nou „tur de orizont" în perimetrul întrecerii juniorilor, folosindu-ne de observația proprie și de cea a altora, antrenori cu recunoscute merite în creșterea tinerelor talente, avînd la îndemînă — ca principal instrument de lucru — foile de arbitraj, făcînd publice, cu încuviințarea forurilor de resort, diverse rapoarte ale „cavalerilor fluierului".

DIFERENȚE DE VALOARE ASTRONOMICE...

Nu credem că exagerăm afirmînd că faptul care îl șochează pe cel rătăcit în treburile campionatului de juniori îl constituie — de la prima vedere — INCREDIBILA diferență valorică dintre echipe, manifestată pe teritoriul fiecărei serii (fără nici o excepție !), unde 3—4 echipe știu și vor să joace fotbal și alte 8—9 sînt mereu învinse și mereu umilite, deoarece sînt încropite în pripă și neechipate, cu jucători care lasă la fiecare meci impresia că se întîlnesc pentru prima oară în viața lor.

Să folosim „proba" cifrelor, încredințînd tiparului doar cîteva din scorurile — astronomice — ale returului de campionat, asigurîndu-vă că exemplele de mai jos nu reprezintă decît „acutele" unor duminici în care mai mult de jumătate din partide se termină la cinci-șase goluri diferență: seria I: Politehnica Iași — Fulgerul Dorohoi 15—0; seria VII-a: Victoria Florești — Petrolul Ploiești 0—17; seria XV-a: A.S.A. Tg. Mureș — C.F.R. Sighișoara 15—0; seria X-a: C.S.M. Reșița — Șc. sp. Lugoj 11—0; seria a VI-a: Dinamo București — Petrolul Videle 11—0; seria V-a: Farul Constanța — Marina Mangalia 13—0; seria VIII-a: Progresul București — F.C. Caracal 9—0, și, în sfîrșit, un scor care candidează, probabil, la recordul mondial în materie: C.S.M. Reșița — Metalul Topleț 41—0 (aceasta datorită și altor cauze decît celei a diferenței de valoare !).

Fiecare serie a campionatului se consumă frîntă în două segmente: pe de-o parte cele 3—4 derby-uri ale unui sezon, aducînd față în față echipele cu veleități și... jucători, pe de alta, restul meciurilor, cenușii și neimportante, ridicînd o singură problemă reală: cea a proporțiilor scorului...

Angajînd multe echipe lipsite de valoare — între care Someșul Beclean (golaveraj 8—110 !), Metalul Topleț, Metalul Plopeni sau Marina Mangalia, spre exemplu, NU-ȘI JUSTIFICĂ cu nici un atribut prezența într-o întrecere cu rang național — campionatul de juniori programează cel mai adesea partide inegale, doar amuzante, cu puțin fotbal și puține pretenții, NIVELUL LUI COMPETIȚIONAL FIIND DEPARTE DE A SATISFACE CERINȚELE soccerului românesc, decis să-și înmulțească izbînzile plecînd de la consolidări tocmai în această arie a tinerelor talente, a generației de mîine.

● Mari diferențe valorice și... C.S.M. Reșița—Metalul Topleț 41—1!?! ● Noua „vogă" a dublelor contestații... ● 192 de echipe sînt prea multe, dacă 150 din ele se află abia la abecedarul fotbalului... ● Schimbarea sistemului de arbitraj—o necesitate ● O propunere: 8 serii (întocmite după criteriul geografic) în loc de 16!

„JOCUL" CONTESTAȚIILOR CONTINUĂ

Scriam nu de mult că un defect funcțional al campionatului de juniori — după opinia noastră „școală" menită să călească, să maturirizeze și să propulseze autentice valori timpurii — îl **constituie transformarea acestei competiții într-un scop în sine**, înrobit obsesiei punctelor, căutate prin orice mijloace, abdicînd — nu o dată, procedural — de la cele mai elementare prevederi regulamentare. Deși recunoaștem că — prin comparație cu aceeași perioadă a turului campionatului — actualul sezon cunoaște mai puține contestații și mai puține memorii, această raportare (luată de unii drept „armă" de susținere) ni se pare totuși nefirească într-o întrecere ca aceea a juniorilor, într-o competiție a vîrstei pure și a elanului.

E drept, în acest retur, contestațiile nu mai curg. Ele... pică, aproape fiecare etapă cunoscînd 5—6 (!) contestații, marea majoritate nefondate sau netaxate, respinse cu ușurință de forul de resort al federației. Caracteristic pentru acest sezon este fenomenul de dublă contestare (C.F.R. Timișoara — Minerul Anina, Minerul B. Mare — Crișul Oradea, A.S.M. Tecuci — Metalul Buzău etc.), fiecare echipă luînd maxime măsuri de precauție pentru a-și asigura victoria la „masa verde", tendințe adesea ridicole la o cît de firavă verificare a argumentelor.

Adăugind acestei „mode" faptul că marea majoritate a contestațiilor sînt introduse de formațiile din zona fără șansă a clasamentului — exemplul cel mai semnificativ îl constituie Penicilina Iași, nu de mult o „clientă" pentru falsuri în legitimațiile jucătorilor, echipă care contestă (fără motivație...) meciul cu Textila Botoșani, pierdut cu 0—6 ! — trebuie să conchidem, cu părere de rău, că mentalitatea multora dintre conducătorii și antrenorii formațiilor de juniori ale campionatului este mutilată, abandonată satisfacției imediate a cîștigului cu orice preț, ideea plasării în clasament primind — de la distanță — față de necesitățile de instruire și acumulare în timp.

Mai devreme sau mai tîrziu, deformarea aceasta de concepție se încetățenește la tinerii fotbaliști crescuți într-un climat de fals și nesportivitate, iar reprimarea ei devine — pe măsura scurgerii timpului — o operație mult mai grea.

„LOVIREA ADVERSARULUI FĂRĂ BALON"

Parcurgem foile de arbitraj și ne minunăm cîte eliminări se pot dicta într-o etapă a campionatului de juniori (record — 19 în etapa a III-a), rămînem uluiți aflînd că există meciuri în care jucătorii trimiși la cabine, spre „calmare", sînt în număr de doi, trei și chiar patru !

Să cităm: **„Am fost nevoit să dictez 3 eliminări și 3 avertismente. Întrucît elevii din echipa Victoria se aflau în vacanță, au fost utilizați jucători PE FALS** (subl. n.). **tineri necorespunzători nici ca valoare fotbalistică, nici ca educație... La oprirea legitimațiilor celor eliminați, am observat că jucătorii cu pricina erau alții decît cei din fotografiile respective !"** (arbitru Ioan MORARU, raport suplimentar la meciul Victoria Florești — Petrolul Ploiești).

Iată cîteva continuări: la partida MEVA Tr. Severin — Universitatea Craiova (1—4), 3 jucători sînt eliminați: Gh. Bordei (Progresul Brăila) stabilește recordul de duritate, fiind trimis la vestiar — pentru clasica „lovire a adversarului fără balon", motivul cel mai frecvent al eliminărilor — după numai 10 minute (!?) de la începerea meciului; doi jucători sînt eliminați pentru „bătaie reciprocă" în întîlnirea dintre Nicolina Iași — Minerul Gura Humorului (7—0); arbitrul Vasile Popa se vede obligat să-i scoată în afara gazonului pe Pleșu (Rulmentul) și Toma (Șoimii), la jocul Rulmentul Bîrlad — Șoimii Buzău pentru faulturi repetate; în sfîrșit, partida Chimia Tr. Măgurele — Progresul Corabia (1—2), din 28 martie, se încheie cu un scandal în toată regula, după care 4 jucători (Ciangîru și Belu de la Chimia, Draghia și Cișmaru de la Progresul) sînt invitați să-și susțină „cauza" în fața comisiei de disciplină.

Exemplele de mai sus — venite primele sub condei — confirmă faptul că și la ora prezentă campionatul nostru de juniori este prea adesea traversat de nervozitate și brutalități, jucătorii — opiniile martorilor oculari sînt ferme — cunoscînd mai puțin fotbal și mai mult... pugilat, fiind nu o dată mai interesați de picioarele adversarilor decît de minge.

Să nu ne înconjurăm de iluzii: un junior indisciplinat și expurgat din teren astăzi, recalcitrant și suferind rigorile suspendării încă de la 17 ani, e puțin probabil că va deveni mîine un jucător corect și loial...

„CU CÎTĂ NEPĂSARE"...

Dacă forul federal depune o activitate insistentă pentru impulsionarea campionatului de juniori, acordînd sprijin material substanțial și continuu, elaborînd și trasînd indicații, efectuînd controale și colaborînd la toate nivelele, atunci FORURILE SPORTIVE LOCALE, pe umerii cărora de fapt ar trebui să se sprijine regularitatea și forța competiției, privesc cel mai adesea CU INDIFERENȚĂ problemele juniorilor.

Să argumentăm:

a) starea terenurilor, pe care sînt programate meciurile oficiale (!) ale campionatului, continuă să rămînă — la modul general — nemulțumitoare, arbitrii notînd nu o dată **„teren denivelat, care va deveni în curînd impracticabil"** (Vulturii Lugoj — C.F.R. Timișoara); **„nu-mi pot permite aprecieri asupra unor jucători, date fiind condițiile în care s-a prezentat terenul de zgură"** (S.U.T. Galați — Metalul Buzău); **„teren tare"** (Electroputere — Minerul Motru); **„suprafață de joc fără iarbă"** (Universitatea Craiova — Metalul Tr. Severin).

b) organizarea partidelor se face la voia întîmplării, echipele sînt trimise pe alte stadioane și la alte ore; jucătorii se echipează în spatele porților (Minerul Moldova Nouă — C.F.R. Timișoara); meciurile sînt întrerupte de prezența în teren a publicului (Victoria Roman — Minerul Comănești, C.F.R. Arad — U. M. Timișoara etc). observația arbitrului Gavril Iancu, la partida C.F.R. — U.M.T., fiind grăitoare: **„nu au existat nici un fel de organizatori care să interzică intrarea spectatorilor în teren".**

c) neprezentările continuă (Chimia Suceava, Unirea Zalău, Recolta Salonta etc.), echipele invocînd cele mai neconsistente motive cu putință, pene de mașină și intemperii, neînțelegeri cu O.N.T. și I.R.T.A., ajutîndu-se cu rapoarte și memorii, adeverinte și dovezi trimise federației.

d) asistența medicală se vede în continuare asigurată de cadre cu o discutabilă calificare profesională, în unele cazuri — vezi meciul Victoria Călan — Minerul Anina — ea lipsind cu desăvîrșire.

Încheiem acest capitol cu un fragment dintr-o însemnare a arbitrului **Ioan Nagai** din Ploiești, la meciul I.R.A. Cîmpina — Caraimanul Bușteni, rînduri la care subscriem fără ezitare, socotindu-le caracteristice pentru maniera în care multe organisme sportive înțeleg să sprijine campionatul de juniori: **„Meciul era programat la ora 13.00, iar la 13,18 abia se puneau plasele și se marca terenul... Jucătorii au fost chemați să se echipeze în marginea terenului... În raportul de față, vreau să arăt cu cîtă nepăsare sînt privite de unele echipe jocurile din campionatul de juniori, care ar trebui să reprezinte de fapt pepiniera fotbalului românesc".**

★ ★ ★

Credem de cuviință că expunerea observațiilor făcute pe marginea campionatului de juniori trebuie aliată cu publicarea unor opinii diverse, venite de la antrenori cunoscuți în perimetrul fotbalului românesc-junior, cărora le-am adresat următoarele trei întrebări:

1. CE PĂRERE AVEȚI DESPRE ACTUALA FORMĂ DE ORGANIZARE A CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE JUNIORI?

2. CARE VI SE PARE NIVELUL LUI COMPETIȚIONAL?

3. CREDEȚI CĂ SISTEMUL DE ARBITRAJ (STIPULÎND DELEGAREA DE ARBITRI LOCALI) ESTE REALIST?

Cu amabilitate, au răspuns solicitării noastre:

NICOLAE OPRIȘ
(Universitatea Craiova)

1. Campionatul se desfășoară defectuos, cu jocuri slabe, falsuri și arbitri pătimași. Am jucat la Tg. Jiu, cu Victoria, și băieții mi-au spus după meci că înșiși adversarii recunoșteau că sînt depășiți de vîrstă: „Ce vreți, trebuie să facem și o echipă de juniori, altfel ne elimină din campionat..." Unde-i remediul? Cred că în reducerea numărului de echipe, la 2—3 serii a 16, repartizate după criterii geografice.
2. Cînd trei sferturi din echipe sînt „de umplutură", răspunsul e foarte simplu.
3. Sistemul de arbitraj trebuie modificat de urgență, dacă vrem cu adevărat să-i învățăm pe copii fotbal. La Turnu Severin, contra Metalului, ca să cîștigăm cu 1—0 a trebuit să marcăm 5 goluri! Arbitrul le spunea băieților: „Măi, ăștia din Craiova, aici n-a cîștigat nimeni !".

TRAIAN TOMESCU
(Școala sportivă nr. 2)

1. Din punct de vedere valoric și competițional, campionatul actual nu-și atinge scopul, datorită numărului mare de echipe, din care multe sînt nepregătite, contînd doar simbolic. Opinez pentru 3—4 serii care să adune primele echipe ale campionatului în curs, fiecare serie avînd minimum 14 echipe.
2. Scăzut.
3. Dimpotrivă, este fundamental greșit. Juniorii trebuie să învețe încă regulamentul, iar arbitrii locali le dau adevărate lecții de... părtinire!

LEON LAZĂR
(Metalul București—campioana țării)

1. Sincer să fiu, am o părere proastă. Multe serii, puține meciuri... Personal, aș înclina spre o selecționare, alcătuind 5—6 serii cu 16 echipe. Nu însă mai puțin de 16, pentru că întrecerea juniorilor trebuie să fie continuă, fără pauze. La ora asta, orice echipă are de jucat maximum trei meciuri dificile pe sezon, iar pregătirea se efectuează în consecință! Cine pierde? Fotbalul...
2. Bun — pentru cele 2—3 meciuri amintite. Foarte slab pentru restul, care reprezintă marea majoritate.
3. Cred că se acordă prea multă importanță acestei probleme. Dacă o echipă joacă bine, e greu de crezut că arbitrul va inversa rezultatul.

CONSTANTIN ARDELEANU
(antrenor federal)

1. Înainte, întrecerile juniorilor erau lăsate — în exclusivitate — la latitudinea organelor județene, iar treburile n-au mers prea bine. Actuala formă organizatorică este, cred eu, o etapă necesară, un experiment căutînd un compromis între masa de jucători și performanță. Evident, cea mai bună soluție ar fi o divizie națională, dar asta înseamnă renunțarea la masă, la posibilitatea — numeric superioară — a promovării. Înființarea Comisiei centrale și aducerea fotbalului junior sub o singură tutelă mi se par cîștiguri importante.
2. Nemulțumitor, dar în creștere față de anul trecut. Orice experiment trebuie verificat...
3. Nu, nu este cel mai indicat, rezultatele fiind uneori viciate de delegările efectuate la nivel local. Tratativele noastre cu Colegiul central al arbitrilor n-au dus la nici un rezultat precis, partenerul de discuție aducînd argumentul numărului redus de arbitri buni și necesitatea trimiterii lor la meciurile divizionare.

PETRE COMĂNIȚĂ
(Farul Constanța)

1. La ora actuală, campionatul de juniori cunoaște, în fiecare serie, un mare dezechilibru valoric, care determină lipsa oricărui stimulent de întrecere. În seria Farului, multe jocuri cu Marina, cu Vulturii Tulcea, cu Celuloza, sînt mai slabe decît un antrenament obișnuit. Competiția nu stimulează în nici un fel, de aceea sînt sigur că ar fi necesară reducerea numărului de participanți, la 60—70, cuprinzînd Centrele de juniori și echipele diviziilor A și B, împărțite în 4—5 serii geografice.
2. Am răspuns: în general, meciurile sînt de nivel slab
3. Sistemul de arbitraj de astăzi distruge jocul în sine, arbitrii locali fiind părtinitori din cale-afară! În mod hotărît, sistemul trebuie schimbat, trebuie dirijați spre acest campionat și arbitri binecunoscuți, căci la vîrsta **junioratului arbitrul capătă funcțiile unui adevărat educator!** Nu de mult, la Brăila, un meci al nostru a fost condus de Constantin Petrea, și explicațiile, în teren, ale arbitrului au fost o adevărată lecție de fotbal, de mare ajutor pentru orice antrenor.

★ ★ ★

Așadar, după doi ani de experiment, actuala formă de organizare a campionatului național al juniorilor se dovedește — în cea mai întinsă arie a existenței sale — necorespunzătoare, mai mult de jumătate din echipele chemate la startul întrecerii infirmînd încrederea ce li s-a acordat prin convocarea într-o competiție de interes republican.

Evident, F.R.F. — și îndeobște inimosul colectiv tînăr care se ocupă direct de treburile juniorilor — nu vrea să renunțe, cu ușurință, la prezentul sistem, înnobilat de pasiunea cîtorva antrenori, dar sărăcit — în conținut — de NIVELUL SLAB al marii majorități a jocurilor, de neregulile ce-l caracterizează în bună măsură.

Avînd de partea noastră asentimentul UNANIM al specialiștilor solicitați (în număr mult mai mare decît cei alăturați), credem că putem cere ca F.R.F. să procedeze la o profundă analiză a campionatului de juniori, discutînd opinia antrenorilor care solicită REDUCEREA NUMĂRULUI DE ECHIPE.

Fără îndoială, în susținerea actualei forme organizatorice ni se va aduce argumentul masei mari a jucătorilor angajați astăzi în competiție, posibilitatea superioară a promovării, necesitatea prezenței etape de tranzit, stadiu de compromis între masă și performanță...

Teoretic, subscriem unor asemenea susțineri, dar PRACTICA actualului campionat de juniori demonstrează — fără putință de tăgadă — că soarta promovării din sfera campionatului rămîne foarte vitregă, posibilitățile ei fiind minime. Exceptînd „centrele" și echipele cu renume — nu altele decît acele 3—4 care animă fiecare serie — celelalte formații n-au oferit în acești doi ani NICI UN JUCĂTOR cunoscut.

Dincolo de orice speculație, adevărul este acesta: doar 40—50 de echipe de juniori sînt înconjurate de atenție și se bucură de condițiile impuse de o întrecere națională, restul făcînd simplă figurație, achitîndu-se — cu puțină conștiinciozitate — de îndeplinirea normelor impuse de federație.

Actuala stare de fapt — care presupune doar 11 meciuri de echipă într-un sezon, iar din acestea trei sferturi de complezență, mai puțin disputate decît un antrenament „de casă" — nu se poate prelungi la infinit, ea neaducînd foloase mișcării sportive, invitînd, în schimb, la cheltuieli materiale și spirituale inutile.

În concluzie, ne vedem nevoiți să constatăm că actuala formă de organizare a campionatului de juniori tinde să devină un experiment de dragul... experimentului, competiția socilitînd imediate restructurări fundamentale.

În această idee, punînd în balanță faptul că fondurile necesare deplasării echipelor de juniori sînt în general firave, considerăm că viitoarea formă de organizare va trebui să țină seama — înainte de toate — de criteriul geografic al repartizării participanților, două din seriile campionatului 1970—71 putînd fi restrînse, fără dificultate, la una singură, coroborînd rațiunea teritorială cu cea valorică, dictată de poziția ocupată în clasamentul final al ediției abia încheiată.

Supunem forului federal sugestia de a proceda la întocmirea numai a 8 grupe (din cele 16 existente), alcătuite din primele șase clasate în competiția acestui an, configurația grupelor fiind determinată de imperative teritoriale, atît pentru reducerea eventualelor cheltuieli de deplasare, cît și pentru a nu priva juniorii — în marea lor majoritate, elevi — de un început sau un sfîrșit de săptămînă destinate activităților școlărești.

Ovidiu IOANIȚOAIA

În locul „senatorismului de drept"

(Urmare din pag. 1)

pus, cu incontestabile merite și drepturi, un număr de așa-ziși „senatori de drept". Grație lor și grație antrenorului A. Niculescu, am ajuns chiar — recunoaștem — la o echipă cu 11 „senatori de drept", în care, rar, cîte un **fotoliu** a fost ocupat de un Dobrin, Florian Dumitrescu, Anca sau Tătaru.

Socotită un pas înainte, formula constantă de echipă reprezentativă s-a transformat în senatorism — spune chiar conducerea federației.

Convinși de toată lumea că sînt cei mai buni, că sînt de neînlocuit, o parte din „senatorii" echipei reprezentative nu-și mai dau azi silința la antrenamente ca altă dată, nu se mai pregătesc la fel de bine, unii devenind refractari la îndrumările tehnicienilor etc.

Fără a contesta vina jucătorilor, ne permitem să apreciem că o reală cotă de vină le revine celor care incriminează azi fenomenul. Angelo Niculescu, de pildă, spunea în amintita conferință de presă că **„Dumitrache nu mai dă de multe luni randamentul corespunzător"**, dar nu este, oare, cel puțin la fel de adevărat că numărul atacanților chemați la lot a fost de regulă foarte redus, iar la Bratislava, de pildă, s-a aflat pe banca rezervelor un singur înaintaș (Tătaru)?

Promovînd politica asigurării unui „11" stabil, cu garanțiile valorii și ale omogenității, s-a ajuns — după părerea noastră — la limita nedorită a acestei concepții, la închiderea porților echipei naționale, întredeschise numai foarte rar, în cazuri cu totul excepționale.

Nu este de mirare, în consecință, că unii dintre titulari — știindu-și locul oricum asigurat în echipa reprezentativă — nu răspund azi nivelului așteptat, cerințelor de joc, pretențiilor tehnicienilor.

Fără a lungi vorba, soluția credem că se impune de la sine: menținînd valorile echipei naționale, dar păstrînd acei jucători dispuși să se pregătească exemplar, lotul trebuie să-și deschidă hotărît porțile în fața tinerilor ambițioși care visează „bastonul de mareșal" și sînt gata să nu precupețească nici un efort pentru a se impune în prima formație a țării.

FINALELE ȘCOLILOR SPORTIVE ALE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PROFESIONAL ȘI TEHNIC

BRAȘOV, 3 (prin telefon). Stadionul Municipal din Brașov găzduiește în aceste zile finalele primei ediții a campionatului republican al școlilor sportive aparținînd învățămîntului profesional și tehnic. Cele 8 finaliste își dispută cu ardoare întîietatea, oferind partide adeseori spectaculoase în care s-au remarcat o serie de tineri — mulți dintre ei în ultimul an de juniorat — ce urmează a promova în formații de seniori. Ne-au plăcut, pînă acum, comportarea tinerilor de la școlile sportive din București, Sibiu, Iași și Brașov, care, de altfel, au și contat la stabilirea ierarhiei în cele 2 serii ale disputei.

Vineri se va cunoaște cîștigătoarea întrecerii. Iată rezultate înregistrate:

Seria I: Energia București — Gloria Arad 4—0 (1—0); Brașovia Brașov — Olimpia Craiova 2—0 (2—0); Gloria — Olimpia 1—0 (0—0); Brașovia — Energia 2—2 (0—1); Energia — Olimpia 1—1 (1—1); Brașovia — Gloria 7—1 (2—1). Clasament: Brașovia 5 p, Energia 4 p.

Seria a II-a: Șoimii Sibiu — Gloria Galați 4—0 (2—0); Viitorul Timișoara — Unirea Iași 0—0; Șoimii — Viitorul 3—0 (2—0); Unirea — Gloria 6—1 (1—0); Șoimii — Unirea 1—1 (0—0); Viitorul — Gloria 4—1 (0—1). Clasament: Șoimii 5 p, Unirea 4.

C. GRUIA
coresp.

Epilog la meciul Progresul — Politehnica Iași

Beldeanu, Pal și Moldoveanu sancționați cu „mustrare"

În ședința sa de aseară, Comisia centrală de competiții și disciplină a luat în discuție incidentele petrecute la meciul **Progresul — Politehnica** Iași, unde **Beldeanu** (Progresul) a fost avertizat pentru lovirea adversarului, iar **Pal** și **Moldoveanu** (Politehnica Iași) au fost eliminați din joc, ca urmare a unor acte de indisciplină.

În condiții obișnuite, jucătorii respectivi ar fi fost sancționați drastic. Ținînd seama, însă, că aceste abateri au fost favorizate și de climatul ce s-a creat în teren prin gravele greșeli de arbitraj, Comisia a hotărît să-i sancționeze pe cei trei jucători cu „mustrare". Este de la sine înțeles, însă, că orice nouă abatere se va solda cu etape grele de suspendare.

Tot aseară, Colegiul central al arbitrilor a analizat arbitrajul lui **Ștefan Biräescu** la meciul Progresul — Politehnica Iași. În cursul zilei de astăzi se vor stabili măsurile ce vor fi luate în acest caz.

F.C. ARGEȘ — MÜNCHEN 1880 6–1 (4–0)

PITEȘTI, 3 (prin telefon). În ultimul meci din cadrul turneului pe care l-a întreprins în țara noastră, echipa **München 1880** (R. F. a Germaniei) a întîlnit pe divizionara A — **F. C. Argeș**. Piteștenii au cîștigat cu scorul de 6—1 (4—0), prin golurile marcate de **Frățilă** 2, **Dobrin** 2, **Roșu**, **Jercan**, respectiv **Nestlera**. A arbitrat bine W. Forister (R.F.G.).

I. FEȚEANU — coresp.

CÎȘTIGURI ATRIBUITE PE STADION

Spectatorii prezenți la meciurile de fotbal din țară și din Capitală, au putut urmări — în nenumărate rînduri — atribuirea unor cîștiguri în autoturisme și bani.

Și de astădată — mai precis duminică 6 iunie a.c. — spectatorii prezenți pe stadionul Republicii vor asista la atribuirea unor cîștiguri obținute de jucători la sistemele preferate: LOTO, PRONOEXPRES, LOZ ÎN PLIC sau PRONOSPORT.

Plata acestor cîștiguri care se va efectua în pauza meciului de fotbal Steaua — F. C. Argeș, va putea fi urmărită și de către telespectatori, întrucît partida va fi transmisă pe micul ecran.

● Două zile v-au mai rămas la dispoziție pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport nr. 23 de duminică 6 iunie 1971. Publicăm în continuare acest program: I: Steaua — F. C. Argeș; II: Farul — Politehnica Iași; III: Petrolul — C.F.R. Cluj; IV: Jiul — Dinamo București; V: Universitatea Cluj — Universitatea Craiova; VI: U. T. Arad — Sport Club Bacău; VII C.F.R. Timișoara — Progresul; VIII: Progresul Brăila — A.S.A. Tg. Mureș; IX: Flacăra Moreni — Metrom Brașov; X: Poiana Cîmpina — Ceahlăul Piatra Neamț; XI: Minerul Anina — Politehnica Timișoara; XII: U. M. Timișoara — C.S.M. Reșița; XIII: Minerul Baia Mare — Crișul Oradea.

Vă recomandăm ca înainte de a vă fixa pronosticurile să consultați „Programul Loto — Pronosport", care cuprinde amănunte asupra echipelor incluse în programul de concurs.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.